

ДАМЯН ДАМЯНОВ ПОЕТ...

chitanka.info

*..А уж бях майстор в занаята —
поне във този занаят —
с длето и с чук като ваятел
от злата глина на словата
добър извайвах този свят.*

*Не че си нямах свят край мен, но
като го гледах, тънех в срам:
ужасно, зло, несъвършено
творение!... Та непременно
по-друг мечтах да го създам.*

*Какъвто в книгите го пише,
какъвто всъщност той не е —
свят, по какъвто се въздиша;
щастлив, добър, красив, възвишен.
Утопия — не битие.*

*И падна блъскане. С години.
То беше труд! То беше пот!
Дорде от топчицата глина,
отвсякъде просвредлен, зина
самият собствен мой живот.*

*Направен на решето череп!
И иде ми да го строша!
Какъв ти свят! Мой двойник черен,
от материал неимоверен —
от мойта собствена душа.*

*Душа ли? Не, врата, която
вихрушка кърти с две ръце.
Студено ми е на душата —
ваяние на самотата
със мойто собствено лице.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.